

מת (ירושלים) 41460-10-24 - שמעון דהן (עציר) נ' מדינת ישראל

מ"ת (ירושלים) 41460-10-24 - שמעון דהן נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

מ"ת (ירושלים) 41460-10-24

שמעון דהן (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

[11.11.2025]

כבוד השופט אופיר טישלר

בשם המבקש עו"ד שלום בן-שבת

בשם המשיבה עו"ד שיראל אלדר

החלטה

1. לפניי בקשה נוספת לעיון מחדש בהחלטה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים.
2. ההשתלשלות הדיונית הארוכה בהליך זה נפרשה במלואה בהחלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופט א' פרסקי) בעמ"ת 8342-07-25, מיום 21.7.2025. אני רואה צורך בחזרה על הדברים ובתמציתיות רבה אעמוד רק על החלקים הרלוונטיים לבקשה הנוכחית.
3. המבקש מצוי במעצר מאז שהוגש נגדו כתב האישום בסוף חודש אוקטובר 2024. כתב האישום כולל שלושה אישומים. באישום הראשון מיוחסות למבקש עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סכין. באישום השני מיוחסות לו עבירות של סחר בסמים ותיווך בעסקת סמים. באישום השלישי מיוחסת למבקש עבירה של סחר בסמים. בהחלטת מיום 10.11.2024 קבעה כב' השופטת ג' סקפה שפירא כי קיימת תשתית ראיתית מספקת להוכחת אישומים 1 ו-2, ולעומת זאת קיימת חולשה ראיתית בנוגע לאישום 3.
4. לאורך התקופה נדרש בית המשפט מספר פעמים לבחינת אפשרות שחרורו של המבקש ממעצר, תחילה לקהילה הטיפולית לגמילה מסמים ואלכוהול "בית אביבה", ובהמשך למעצר בפיקוח אלקטרוני בפיקוח של בני משפחתו, אך החלופות הללו נפסלו.
5. בהחלטה האחרונה מיום 21.7.2025 קבע בית המשפט המחוזי כי ספק רב אם המבקש מכור לסמים כיום, ולאחר בחינת העניין לגופו סיכם כי אין מקום לשחרור המבקש למסגרת טיפולית. בית המשפט הוסיף כי אין מניעה להעברת המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני, "ובלבד שתימצא חלופה מתאימה לכך (שאינה החלופה המוצעת כיום)".
6. ביום 21.7.2025 נדרש גם בית המשפט העליון (כב' השופט ד' מינץ) לעניינו של המבקש במסגרת בקשה ראשונה להארכת מעצרו מעבר לתשעה חודשים (המ"ע 42163-07-25), וקבע בין היתר כי מעצרו של המבקש מוצדק ולו נוכח הערכת שירות המבחן בדבר המסוכנות הנשקפת ממנו.

7. כאן המקום להבהיר, כי הבקשה הקודמת להעברת המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני נפסלה במידה רבה בשל התרשמות שירות המבחן מסיכון גבוה שנשקף מצד המבקש לביצוע עבירות נוספות. שירות המבחן הדגיש כי המבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הנוכחי בעת שנגדו מתנהל הליך פלילי נוסף ובזמן שעמד בקשר טיפולי עם שירות המבחן, עובדה שלא היוותה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. יש לציין, כי שירות המבחן התרשם לחיוב מבני משפחת המבקש שהוצעו לשמש כמפקחים עיקריים עליו, אלא רק כמפקחים מגבים למסגרת טיפולית ייעודית.
8. כעת על הפרק בקשה לאפשר את העברת המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני בכתובת אחרת, שאינה כתובת המשפחה, תחת מערך פיקוח אחר שלא נבחן קודם לכן על ידי שירות המבחן. שירות המבחן התבקש לחוות את דעתו ביחס לחלופה המוצעת ולשם כך נפגש פעם נוספת עם המבקש. להתרשמותו, גם בעת הזו למבקש קשרים ומעורבות בעולם השולי העברייני, והתייחסותו למצבו מגמתית, מצמצמת ומטשטשת. שירות המבחן ציין כי המבקש שולל לעת הזו נזקקות טיפולית כלשהי, הוא מסר כי אינו מעוניין להפסיק את השימוש בסמים באופן מוחלט, ונמנע ממענים טיפוליים המוצעים לעצורים, לרבות בתחום ההתמכרויות.
- בהתייחס לחלופה המוצעת דיווח שירות המבחן כי התרשם לחיוב מהמפקחים כמי שמבטאים דאגה ואכפתיות למבקש. עם זאת, הערכת שירות המבחן היא כי מידת המעורבות והמודעות של המפקחים לנעשה בחייו של המבקש נמוכה, מאחר שהמבקש נוהג מולם בדפוסי הסתרה וטשטוש. שירות המבחן מתרשם כי המפקחים אינם ערים מספיק למוקדי הקושי במצבו של המבקש, ועל כן יתקשו לזהות מצבי סיכון ולא יצליחו לצמצם את הסיכון הנשקף מהמבקש לאורך זמן. לפיכך, סבור שירות המבחן כי המפקחים שהוצעו אינם מתאימים לפקח על המבקש.
9. בדיון שהתקיים בפני השעין בא כוח המבקש את הבקשה על שלושה טיעונים עיקריים: האחד, חלוף זמן ניכר מאז המעצר. נטען כי בחלוף פרק זמן של למעלה משנה יש כדי לצנן את המסוכנות הנשקפת מהמבקש. הטיעון השני נוגע לחלופה המוצעת, שאינה נשענת באופן מלא על בני משפחת המבקש. הטיעון השלישי נעוץ בצפי להתמשכות ההליך העיקרי. נטען בהקשר זה כי המשיבה התחייבה להביא את כל העדים הנוותרים לישיבת ההוכחות שקבועה היתה ליום 6.11.2025, והציפיה היתה כי במועד זה תסתיים שמיעת ההוכחות. אלא שבמועד הקבוע לדיון ההוכחות לא התייצב אף אחד מעדי התביעה (למעט עדה שלדברי בא כוח המבקש כלל לא היה צורך בשמיעת עדותה), והדיון נדחה אפוא פעם נוספת. בא כוח המבקש טען כי ניתן להעריך שגם במועד הדיון הבא המשיבה לא תצליח להביא את עדיה, ומשמעות הדבר היא דחייה נוספת של סיום ההליך.
10. באת כוח המשיבה הפנתה לתסקירי שירות המבחן ועמדה על כך שהקושי להיעתר לבקשה אינו מצוי בחלופה, אלא במסוכנות הנשקפת מהמבקש ובקושי לתת בו את האמון הנדרש לצורך שחרורו ממעצר.
- דיון והכרעה
11. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירים ובהחלטות שניתנו לאורך ההליך, אני מוצא כי גם בעת הזו לא ניתן להורות על שחרורו של המבקש, או על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

12. אני סבור שנקודת המוצא לדיון היתה ונותרה שאלת מסוכנותו של המבקש. דומני כי ביחס לכך לא חל שינוי ממשי, כפי שהדבר נלמד מתסקיר שירות המבחן. כאמור, בתסקירים קודמים העריך שירות המבחן כי מהמבקש נשקף סיכון גבוה לביצוע עבירות נוספות. שירות המבחן נימק את עמדתו בין היתר בכך שהמבקש ביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו כאשר מתנהל נגדו הליך נוסף, וכאשר הוא מצוי בקשר טיפולי עם שירות המבחן. אזכיר, כי נוכח הערכת המסוכנות הגבוהה פסל בית המשפט את חלופת המעצר הקודמת שהוצעה. עיון בתסקיר העדכני שהוגש לקראת הדיון האחרון אינו מלמד על הפחתה ברמת הסיכון, וודאי שלא ניתן לדבר על שינוי ממשי המצדיק להיעתר לבקשה.
13. בקשר לכך יש להעיר פעם נוספת, כי שירות המבחן לא מצא פסול במפקחים עצמם, שאותם מצא כאנשים נורמטיביים ואכפתיים המעוניינים לסייע למבקש. שירות המבחן הביע עם זאת דאגה מיכולתם של המפקחים להוות דמויות סמכותיות ומציבות גבול עבור המבקש, ולזהות מצבי סיכון שעלולים להתעורר לאורך הזמן בהיותו משוחרר, בהינתן הערכת הסיכון הנזכרת.
14. משההתרשמות היא שלא חלה הפחתה במידת הסיכון, ומשלא הועמדה חלופת מעצר שהיא סמכותית ואפקטיבית דיה למניעת הסיכון, אני סבור כי לא ניתן להורות על שחרור המבקש. לא בכדי ציין שירות המבחן את העובדה שהמבקש ביצע לכאורה את העבירות תוך כדי הליך מתנהל ובזמן שהוא מצוי כביכול בתהליך טיפולי. נתון זה יש בו לפגוע בצורה משמעותית באמון שניתן לתת במבקש שימלא אחר תנאי המעצר ואחר הוראות בית המשפט. כידוע, וכפי שנקבע בפסיקה לא אחת, תנאי בסיסי ויסודי לשקילת שחרורו של עצור למעצר בפיקוח אלקטרוני או לחלופת מעצר הוא האמון בעצור עצמו, ולא במפקחיו, שיקיים את תנאי מעצרו או שחרורו (ראו בש"פ 9984/17 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני (27.12.2017)).
15. בהקשר זה לא למותר יהיה להזכיר, כי על אף שבית המשפט אינו כבול להמלצותיו של שירות המבחן, סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה בהתקיים טעמים טובים וכבדי משקל. לא מצאתי טעמים כאלה מתקיימים בעניינינו.
16. אני ממעיט מתוקף הטיעון בדבר חלוף הזמן. כידוע, ככל שמתמשך ההליך ומתארך מעצרו של נאשם, הולך ופוחת המשקל שיש לתת לאינטרס ההגנה על הציבור מפני המסוכנות הנשקפת מהנאשם. אין חולק על כך שהמבקש שוהה במעצר תקופה ממושכת, מעט למעלה משנה, אלא שלאורך תקופה זו שירות המבחן שב והביע את עמדתו במספר הזדמנויות כי לא ניתן להפיג את המסוכנות מצד המבקש באמצעות חלופות המעצר שהוצעו. בהינתן רמת המסוכנות, כאשר אין כל אינדיקציה להפחתה מעוצמתה, אני מוצא כי חלוף הזמן כשלעצמו אין בו כדי להטות את הכף לעבר שחרור המבקש או להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.
17. לעניין התמשכות ההליך הצפויה בעניינו של המבקש. התרעומת שהביע בא כוח המבקש נוכח העיכוב בסיום פרשת התביעה, מובנת לי. אך לעניין זה אציין כי בהחלטת בית המשפט העליון בבקשה להארכת מעצרו של המבקש, מצא בית המשפט לציין כי לא התרשם מניהול לא ראוי של ההליך בעטייה של המשיבה. באופן דומה, גם ביחס לטענה לאי התייצבות עדי התביעה לדיון האחרון, אני מתיימר להכריע כי עילת הדבר נעוצה בהתנהלות של המשיבה. סופו של דבר, שלב ההוכחות, גם אם התמשך מעבר לרצוי, נמצא בפני סיום. לעת הזו קבוע הדיון שיועד לסיום שלב ההוכחות, ליום 25.12.2025. יש לקוות כי ההליך, ולמצער - שלב ההוכחות, אכן יבוא לסיומו בקרוב.
18. על יסוד האמור, הבקשה נדחית.
- בהסכמת הצדדים ההחלטה תישלח ללא צורך בקיום שימוע.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, כ' חשוון תשפ"ו, 11 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.